

Rüzgarın Peşinden

– katreimah · 23 Haziran 2024

Her bırakışın sessizmi
Her adanışın öyle birdenbire oluşu gibi
Gri duvarlarında renkli resimlere yer yok
Belli ki epey uzaksın bahara
Senin kalbin alışmış simsiyah közden bir hara
Bense pervane
Aşık olan o ışığa
Döndükçe yanan yandıkça kül olan
Sonra anka gibi küllerinden doğan
Ne diyimki
Gökyüzümde keder var
Gözlerimden yere düşer toprağı ıslatan damlalar
Bense tınısına hapsolmuşum bu ezginin
Kaybolmuşum
Bugün, yarım yok
Yarın da yok
Bilmem
Sessizim ıssız hapsoluşlarına inat
Bilmem hissizim
Sallamayı bırak şu dünyamı yerinden
Terk ettim şehrimi
Haber yok evimden
Bırak
Ben, adanmış bir ruhum
Ve en güzel huyum
Suya üflemem
Göklere ederim şikayet
Duyunca beni şayet
Verecek gönlüme
Ben eminim, afiyet...